

Một Bài Thơ Buổi Sáng

Đài Khí Tượng đưa tin: Hôm nay mưa lúc xế, Mưa sẽ như thường lệ, sẽ kéo dài cả đêm...Tôi vừa có tin em: chỗ em đang buồn lắm, tám giờ hơn chưa nắng, mặt trời chắc ngủ quên?

Email em lênh đênh trôi như mây đang tới! Bồng bênh mây trắng nổi. Bồng bênh mây trắng trôi. Mây không ngang mặt trời. Chỗ tôi trời đang nắng. Đường, lá xanh rất đậm. Xa lộ, xe...bình thường. Một ngày mới dễ thương, chim trong vườn đang hót. Tôi thăm cây khế ngọt, hoa tím từng chùm thơm, mấy con ong mơn mơn hút mật từ hoa nở. Trời hiu hiu chút gió. Gió thổi từ hướng Nam. Tôi nói, tôi nói thầm: anh hôn tay em nhé...

Tưởng: hai người bước nhẹ bên vệ đường hoa quỳ...Đà Lạt mưa pha lê...Đà Lạt nắng thủy mặc...Những ngày xưa xa lắc...Quê Hương cũng xa xăm...Năm kia tôi về thăm, nước mắt từng kỷ niệm, hoa quỳ vàng như tím...trời sắp vào mùa mưa!

*

Năm kia tôi về thăm, đường Bà Trưng có khác: không thể không ngỡ ngác, nhà lầu lên thật nhiều...nhưng cũng có mái lều khói lam chiều phảng phất. Giàu, nghèo, là sự thật. Nam, Bắc không hợp hòa...Người Nam bán cửa nhà để người Bắc xây mới. Mây trên trời trôi nổi. Bồng bênh mây mây mây...

Bài thơ tôi tới đây, ngập ngừng không muốn tiếp...nghĩ không ai còn kịp giương ô che cơn mưa...thì có vạ bài thơ...cũng chỉ là giọt lệ!

Đường Bà Trưng mà thế, còn đường nào thấy vui? Thôi nhé, tôi ngậm ngùi: Một Bài Thơ Buổi Sáng!

Trần Vấn Lệ